

len – nye byrder på danske virksomheder. Administrationsgodtgørelse – bare et af mange, mange eksempler.

Altså, det er udmærket, at erhvervsministeren i sit Erhvervsministerium har nogle gode tanker om IT-produktion osv., nye markeder på innovation osv. Det synes vi er helt fint, det er helt fint. Det er også helt fint, at erhvervsministeren finder på nogle nye metoder til at reducere de administrative byrder. Men det er bare ikke helt fint, hvis den samlede regering øger antallet af offentlige byrder, hvis den samlede regering øger antallet af administrativt besvær, og hvis den samlede regering i øvrigt gør vores konkurrenceevne ringere for alle de andre virksomheder.

Skattetrykket – her er vi absolut førende. Der er vi et foregangsland. Det er vi også, når det drejer sig om en række særbyrder på danske virksomheder, de administrative byrder. Det kan godt være, at ministeren siger, at vi har fundet nogle nye metoder. Ja, vi har faktisk selv bidraget til dem i det forlig, vi indgik med ministerens forgænger. Men antallet af byrderne er desværre i særklasse – stigende.

Tilsvarende generationsskifte – det er en meget, meget vigtig ting, at vi gør noget ved vores generationsskifte. Titusinder af virksomheder står over for et generationsskifte, som ikke vil blive gennemført med de gældende skatteregler, i hvert fald ikke alle sammen.

Så derfor skal jeg slutte med at sige, at det er i orden, at man har mange gode ideer, men det ville være meget bedre, hvis man gjorde noget ved de reelle problemer, nemlig først og fremmest vores konkurrenceevne.

Pernille Sams (KF):

Erhvervsministerens meget lange tale afslørede en lang række uhyrligheder, havde jeg næsten lyst til at kalde dem, og fordrejninger, så man er nødt til at komme med nogle kommentarer på nuværende tidspunkt.

Regeringen fornægter selv de mest fundamentale økonomiske sammenhænge, som dansk erhvervsliv opererer i. Det er altså et problem, når det er en regering, der gør det. Det gør ikke så meget, hvis det er et lille parti, men det er et kæmpeproblem, når det er en dansk regering, der gør det.

Ministeren demonstrerer en fuldstændig virkelighedsfjern opfattelse af, hvad det vil sige at drive erhvervsliv. Hun taler i øst, når virksomhederne kalder i vest, og det går altså ikke. Man

har også kunnet se i de seneste år, hvor Nyrup-regeringen har haft ansvaret, at vores markedsandel er faldet minutløst hvert eneste år. Vores konkurrenceevne er i gennemsnit faldet 1½ pct. om året, og det går den vej. Derfor er det også forudsigeligt, at i samme øjeblik vi møder modstand, når de internationale konjunkturer vender – og det gør konjunkturer altid – så står Danmark forrest på øretævernes holdeplads, fordi vi er et land, som virkelig har stillet vores virksomheder i en situation, så de ikke kan tåle, at konjunkturerne vender.

Det har vi sagt undervejs, så det er ikke noget med at være bagklog eller noget andet, for det har været helt forudsigeligt, at sådan ville det gå.

Ministeren startede med at forsøge, sådan lidt morsomt måske, at sige, at når jeg kaldte denne her uforpligtende pamflet, vi har debat om her i dag, for banal, så måtte jeg være fuldstændig enig i indholdet. Der vil jeg altså gerne sige, at det er jeg ikke; jeg er sikker på, at ministeren har forstået det.

Jeg mener, at indholdet er fuldstændig utilstrækkeligt. Der er dele af indholdet, jeg er enig i, og som jeg synes er udmærket og ret uskadeligt; så er der noget af det, der er udmærket og nødvendigt, og så er der noget, der er fuldstændig forkert og håbløst.

En af de ting, som afslører, hvordan regeringen tænker om dansk erhvervsliv, kan man læse på side 10, og jeg vil gerne have lov til at citere tre linjer fra den her redegørelse:

»Det må forventes, at en væsentlig del af de direkte omkostninger efterhånden kan overvæltet i priser og lønninger. Derfor har de direkte omkostninger hovedsagelig betydning på kort sigt.«

Sikken en gang tåbeligt vrøvl at fyre af i en rapport om erhvervslivet! Det er, som om man siger, at når en ny udgift på erhvervslivet først er overvæltet på priser og lønninger, så belaster det ikke konkurrenceevnen længere. Er der noget, der er et dansk problem for øjeblikket for vores virksomheder, så er det jo netop de danske lønninger og de danske omkostninger, fordi regeringen har postet alle disse nye udgifter over på virksomhederne, som de har været nødt til at vælte over i andre sammenhænge.

Det er da et af de store problemer, vi har, og det er et kæmpeproblem, hvis regeringen virkelig har den opfattelse, der står i de her tre linjer, at når først det er væltet over, når først alle de politisk bestemte nye omkostninger, som rege-